

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Mødedokument

ENDELIG
A6-0022/2004

19.10.2004

BETÆNKNING

om Rådets femte årsberetning i henhold til punkt 8 i de operative bestemmelser i EU-adfærdskodeksen for våbeneksport (2004/2103(INI))

Udenrigsudvalget

Ordfører: Raül Romeva Rueda

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	4
BEGRUNDELSE	13
UDTALELSE FRA UDVALGET OM INTERNATIONAL HANDEL	19
PROCEDURE	23

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om Rådets femte årsberetning i henhold til punkt 8 i de operative bestemmelser i EU- adfærdskodeksen for våbeneksport (2004/2103(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets femte årsberetning i henhold til punkt 8 i de operative bestemmelser i EU-adfærdskodeksen for våbeneksport¹,
- der henviser til den brugervejledning til EU-adfærdskodeksen for våbeneksport, der blev vedtaget den 28. oktober 2003 af Gruppen vedrørende Eksport af Konventionelle Våben (14283/03),
- der henviser til Rådets fælles holdning 2003/468/FUSP af 23. juni 2003 om kontrol med våbenmæglervirksomhed²,
- der henviser til den europæiske sikkerhedsstrategi, som blev vedtaget af Rådet den 12. december 2003,
- der henviser til EU's strategi for bekæmpelse af spredning af masseødelæggelsesvåben, som blev vedtaget af Rådet den 12. december 2003, og som bl.a. har til formål at styrke eksportkontrolpolitikken og -praksis,
- der henviser til EU-traktatens artikel 17 og EF-traktatens artikel 296,
- der henviser til sin beslutning af 25. september 2003³ om Rådets fjerde årsberetning i henhold til punkt 8 i de operative bestemmelser i EU-adfærdskodeksen for våbeneksport⁴,
- der henviser til sin beslutning af 20. november 2003 om Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om europæisk forsvar - industri- og markedsspørgsmål - På vej mod en EU-politik med hensyn til forsvarsmateriel⁵,
- der henviser til sin beslutning af 22. april 2004 om menneskerettighederne i verden 2003 og Den Europæiske Unions menneskerettighedspolitik⁶,
- der henviser til sin beslutning af 18. december 2003⁷ om ophævelse af Unionens embargo mod salg af våben til Kina,
- der henviser til sine tidligere beslutninger af 6. juli 2000 om bortførelsen af børn foretaget

¹ EUT C 320 af 31.12.2003, s. 1.

² EUT L 156 af 25.06.2003, s. 79.

³ P5_TA(2003)0418.

⁴ EFT C 319 af 19.12.2002, s. 1.

⁵ P5_TA(2003)0522.

⁶ P5_TA(2004)0376.

⁷ P5-TA(2003)0599.

af "Lord's Resistance Army" (LRA)¹ og af 3. juli 2003 om handel med børn og børnesoldater²,

- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelse fra Udvalget om International Handel (A6-0022/2004),
- A. der henviser til, at på baggrund af sikkerhedsklimaet efter afslutningen af den kolde krig, som er kendetegnet ved høj grad af regional ustabilitet, stater i opløsning, ikke-statslige aktørers brug af børnesoldater, terroristnetværk og organiseret kriminalitet, er streng kontrol med våbeneksport af den største vigtighed,
- B. der henviser til, at Rådet i den europæiske sikkerhedsstrategi har identificeret nogle af disse karakteristika ved sikkerhedssituationen efter afslutningen af den kolde krig som nogle af de vigtigste trusler mod sikkerheden,
- C. der henviser til, at organiserede kriminelle og internationale våbensmuglere har udvidet deres ulovlige aktiviteter med hensyn til håndskydevåben og fri og ukontrolleret adgang til disse, hvilket har været en væsentlig medvirkende årsag til det øgede antal konflikter, og til at der handles med våben ad ruter, som går gennem det udvidede EU's territorium, det udvidede EU's nye nabolande og lande i det vestlige Balkanområde,
- D. der henviser til, at omkring en halv million mennesker hvert år mister livet som følge af vold relateret til håndskydevåben, både i forbindelse med væbnede konflikter og kriminalitet;
- E. der henviser til, at der i det seneste tiår er sket en markant stigning i anvendelsen af private eller militære sikkerhedsfirmaer, hvilket nødvendiggør vedtagelse af lovgivning til kontrol med og overvågning af de aktiviteter, der udøves af private udbydere af militære, politimæssige og sikkerhedsmæssige ydelser,
- F. der henviser til, at EU bør leve op til sit øgede ansvar for fred og sikkerhed såvel i Europa som i resten af verden ved at tage yderligere initiativer til våbenbegrænsning og nedrustning,
- G. der henviser til, at den største grad af gennemsigtighed på dette område, herunder udarbejdelse af udtømmende årsberetninger, er en nødvendig forudsætning for demokratisk kontrol som den bedste garanti for fred og stabilitet,
- H. der henviser til, at brugervejledningen til EU-adfærdskodeksen for våbeneksport er et vigtigt fremskridt i retning af at skabe klarhed om bestemmelserne i adfærdskodeksen om meddelelse af afslag og høring og bidrage til at undgå divergerende fortolkninger i de forskellige medlemsstater,
- I. der henviser til, at Rådets fælles holdning om kontrol med våbenmæglervirksomhed er et første skridt med hensyn til kontrollen med ulovlig våbenmæglervirksomhed, men at der

¹ EFT C 121 af 24.4.2001, s. 401.

² EUT C 74 E af 24.3.2004, s. 854.

stadig er nogle svagheder, der skal afhjælpes for at undgå, at dens effektivitet undergraves,

- J. der henviser til, at der trods de fremskridt, der er gjort, fortsat leveres våben, komponenter, licenser til våbenproduktion i udlandet, private militær- og sikkerhedstjenester, militært personale, ekspertise, træning og udstyr, der kan anvendes til dødsstraf, tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling, fra EU til regioner i verden, hvor det er ubetvivleligt, at de standarder, der er fastsat i adfærdskodeksen, ikke overholdes,
- K. der henviser til, at det for at bekæmpe ulovlig handel med våben og effektivt forhindre levering af våben til uegnede slutbrugere er nødvendigt, at våbenladninger, slutbrugere af eksporterede våben, andet militært eller sikkerhedsmæssigt udstyr, udstyr, der er fremstillet på licens, samt våbenmæglervirksomhed underkastes en mere effektiv kontrol,
- L. der henviser til, at der navnlig i forbindelse med udviklingen af en europæisk våbenindustri og en fælles sikkerheds- og forsvarspolitik er behov for større harmonisering af politikken for kontrol med våbeneksport i EU,
- M. der henviser til, at det i sin ovenfor nævnte beslutning af 20. november 2003 lagde vægt på, at åbningen af de militære markeder skulle ledsages af streng våbenkontrol ved EU's ydre grænser,
- N. der henviser til, at EU's andel af den internationale våbenhandel i almindelighed og eksport af håndskydevåben og lette våben i særdeleshed er øget med tiltrædelsen af de ti nye medlemsstater den 1. maj 2004, da nogle af disse har en betydelig våbenproduktion og -eksport; der henviser til, at nogle af de nye medlemsstater stadig mangler kapacitet til omgående at opfylde forpligtelserne i adfærdskodeksen og derfor har behov for hjælp til opfyldelsen heraf,
- O. der henviser til, at omkring 80% af våbeneksporten i EU mellem 1999 og 2003 gik til lande uden for Europa,
- P. der henviser til, at de ti nye medlemsstaters tiltrædelse af adfærdskodeksen har øget omfanget af den våbeneksport, der er underlagt adfærdskodeksen,
- Q. der henviser til, at det i forbindelse med den fremtidige udvidelse af EU navnlig er vigtigt, at kandidatlande som Kroatien, Bulgarien, Rumænien og Tyrkiet også udarbejder årsberetninger om deres våbeneksportpolitik, forbedrer kontrollen med deres våbeneksport og sikrer, at de grundlæggende standarder i tilknytning hertil overholdes; der er overbevist om, at medlemsstaterne ikke blot bør støtte denne proces aktivt, men at de også skal tjene som godt eksempel med hensyn til streng overholdelse af adfærdskodeksen og udarbejdelse af omfattende årsberetninger om deres våbeneksport,
- R. der er overbevist om, at en yderligere harmonisering af medlemsstaternes våbeneksportpolitikker vil være et vigtigt bidrag til udviklingen af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik samt bidrage til at styrke medlemsstaternes fælles udenrigspolitiske strategi,

- S. der er overbevist om, at EU's politik for kontrol med våbeneksport skal udformes således, at der sikres sammenhæng i EU's eksterne politiske indsats, herunder dets mål på områderne kriseforebyggelse, fattigdomsbekæmpelse, styrkelse af demokratiet og fremme af menneskerettighederne,
- T. der er overbevist om, at kun en international ordning for våbenhandel, der fokuserer på en international aftale om våbenhandel baseret på staternes nuværende ansvar i henhold til international ret, vil være reelt effektiv i global sammenhæng,
1. mener, at en klar og effektiv fælles politik for kontrol med våbeneksport er af afgørende betydning for bekæmpelsen af den internationale terrorisme og for konfliktforebyggelse, regional stabilisering og respekt for menneskerettighederne;
 2. glæder sig derfor over de fremskridt, der omtales i femte årsberetning om gennemførelsen af EU-adfærdskodeksen for våbeneksport, og navnlig over videreførelsen af kompendiet over aftalte former for praksis, som er offentliggjort i bilag I, samt figuren i bilag II, som indeholder oplysninger om antallet og værdien af de udstedte eksporttilladelser og værdien af våbeneksporten;
 3. glæder sig navnlig over forbedringerne med hensyn til de oplysninger, som både gamle og nye medlemsstater stiller til rådighed om deres egen våbeneksport, men er ikke desto mindre bekymret over værdien af nogle af de oplysninger, der gives;
 4. mener, at forelæggelse af rettidige, fuldstændige og kompatible oplysninger fra alle medlemsstater er nødvendige for at sikre gennemskueligheden af de oplysninger, der stilles til rådighed;
 5. udtrykker sin tilfredshed med det forhold, at der sker en fortsat harmonisering af fremgangsmåderne for rapportering, og at der er blevet taget yderligere skridt i retning af fuldstændigt sammenlignelige statistikker mellem EU's medlemsstater;
 6. ønsker derfor, trods de fremskridt, der er gjort for at opnå større harmonisering af de statistiske oplysninger, at hver medlemsstat giver oplysninger om, hvilke typer og mængder våben der er leveret, samt om den samlede værdi af eksporten og antallet af tilladelser, der er nægtet, sammen med en forklaring på, hvorfor tilladelsen er blevet nægtet, samt mere præcise oplysninger om bestemmelsesland og klassificering af slutbrugerne for at forbedre gennemsigtigheden på grundlag af sådanne mere fuldstændige og mere harmoniserede oplysninger;
 7. glæder sig i denne forbindelse over oprettelsen af en central database for meddelelser om afslag i Rådets sekretariat i Bruxelles og understreger nytten af denne centrale database om afslag på eksporttilladelser, så alle medlemsstater får adgang til en informationskilde, på grundlag af hvilken de kan undersøge specifikke afslag; opfordrer til, at denne database med tiden også kommer til at omfatte oplysninger om høringer i henhold til adfærdskodeksen og om de slutbrugere, som har eller mistænkes for at have reeksporteret, omdirigeret eller misbrugt våben og andre kontrollerede produkter;
 8. ønsker desuden, at oplysninger om uformelle afslag på våbeneksport før indgivelse af officielle ansøgninger om tilladelse skal indgå i de nationale rapporter om våbeneksport;

9. understreger nytten af denne centrale database om afslag på eksporttilladelser, så alle medlemsstater får adgang til en informationskilde, på hvis grundlag de kan undersøge specifikke afslag;
10. glæder sig over den nye, opdaterede udgave af EU's liste over militært udstyr og dens offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende; opfordrer medlemsstaterne til at gøre deres oplysninger om eksport af produkter med "dobbelt anvendelse" mere detaljeret og gennemsigtig, da sådanne produkter ofte har været benyttet til krænkelse af menneskerettighederne;
11. mener, at adfærdskodeksens ordlyd resulterer i divergerende fortolkninger fra de forskellige medlemsstaters side og glæder sig derfor over vejledningen til adfærdskodeksen, der definerer og skaber klarhed om kodeksens operative bestemmelser; opfordrer medlemsstaterne til at ændre eksportkriterierne for at gøre dem klarere og lettere forståelige og sikre, at de fuldstændig afspejler staternes nuværende ansvar i henhold til international ret;
12. glæder sig over, at der er iværksat en undersøgelse af anvendelsen af kriterium 8 (våbeneksportens forenelighed med modtagerlandets tekniske og økonomiske formåen), hvilket er et vigtigt bidrag til kriseforebyggelse og bæredygtig udvikling i socialt mindre udviklede lande, men opfordrer samtidig medlemsstaterne til at tage tilsvarende skridt for de øvrige syv kriteriers vedkommende;
13. mener, at ensartede EU-regler for kontrol med våbenmæglervirksomhed er nødvendige, og at der på trods af Rådets prisværdige fælles holdning fra 2003 om kontrol med våbenmæglervirksomhed stadig mangler operative bestemmelser om medlemsstaternes specifikke kontrol med våbenmæglervirksomhed, våbentransport og våbenfinansieringsaktiviteter, der gennemføres af EU-borgere og udlændinge bosat i EU, når disse aktiviteter og de dermed forbundne våbenleverancer går over tredjelande;
14. glæder sig navnlig over Østrigs, Belgiens, Finlands, Frankrigs, Tysklands, Nederlandenes, Sveriges og Det Forenede Kongeriges indsats for at kontrollere mæglervirksomhed med konventionelle våben, og opfordrer de øvrige medlemsstater til at fremskynde den nationale proces til gennemførelse af den kontrol med mæglervirksomhed, som er omhandlet i Rådets fælles holdning om kontrol med våbenmæglervirksomhed;
15. gentager sit krav om, at der indføres et tvunget system for registrering og udstedelse af tilladelser i forbindelse med våbenmæglervirksomhed, som også bør finde anvendelse for EU-borgere og -virksomheder uden for EU's territorium på linje med lovgivningen i USA;
16. opfordrer medlemsstaterne til at lade transport og finansiering af våben være omfattet af deres lovgivning om våbenmæglervirksomhed;
17. opfordrer medlemsstaterne til at forbyde formidling af udstyr, der kan anvendes til dødsstraf, tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling, og gøre det strafbart for EU-borgere og mæglere og virksomheder, der er registreret i EU, at overtræde FN's, EU's eller OSCE's våbenembargoer samt de relevante EU-medlemsstaters våbenembargoer, uanset hvor overtrædelsen finder sted;

18. glæder sig over, at "angivelse af udstyrets endelige anvendelsesformål" er medtaget i mindstekravene til oplysningerne i slutbrugerattesten; opfordrer samtidig til, at der indføres en klausul om forbud mod misbrug med en erklæring om, at materiellet ikke vil blive anvendt til ulovlige formål; gentager dog sit krav om, at der oprettes et system for overvågning af overførsler og efterfølgende kontrol med og overvågning af eksporten med mulighed for pålæggelse af sanktioner, som skal omfatte de ansvarlige nationale myndigheders systematiske fysiske inspektion på overførselsstederne og af lagrene;
19. opfordrer derfor på ny medlemsstaterne til at undersøge muligheden for at oprette et fælles overvågningssystem på EU-plan, og anbefaler at overveje modellen med et europæisk agentur for kontrol med våbeneksporten;
20. opfordrer Rådet og medlemsstaterne til at opretholde EU-embargoen for våbenhandel med Folkerepublikken Kina og ikke lempe de eksisterende nationale begrænsninger for dette våbensalg;
21. opfordrer kandidatlandene - Kroatien, Bulgarien, Rumænien og Tyrkiet - til på grundlag af kodeksen at skærpe deres nationale lovgivning og først og fremmest deres praksis med hensyn til våbeneksport samt at aflægge rapport om denne praksis i overensstemmelse med bilag I og II i den femte årsberetning; opfordrer Kommissionen til at nøje at følge fremskridtene under tiltrædelsesforhandlingerne; opfordrer desuden alle de nuværende medlemsstater til at udarbejde og offentliggøre nationale årsberetninger for kalenderåret 2004 og hvert efterfølgende år;
22. mener, at det udvidede EU's nye nabolande og de lande, som EU har indgået eller har til hensigt at indgå stabiliserings- og associeringsaftaler med, også bør anmodes om at overholde adfærdskodeksen; mener, at opmærksomheden især bør koncentreres om Kaliningrad, som tidligere har fungeret som transithavn for skibsladninger af militært udstyr og våben fra andre dele af Rusland til illegale slutbrugere; opfordrer Rådet og Kommissionen til i deres samarbejde med Den Russiske Føderation at prioritere foranstaltninger til bekæmpelse af illegal handel, herunder regelmæssig udveksling af information om eksport- og transitkontrol og licenser;
23. opfordrer medlemsstaterne til at yde koordineret og tilstrækkelig bistand til alle de lande, der ikke råder over de nødvendige midler til at gennemføre adfærdskodeksen korrekt;
24. glæder sig i den forbindelse over, at Polen og Sverige tog initiativ til fem uformelle COARM-møder om våbenkontrol med deltagelse af gamle og nye medlemsstater og anbefaler, at denne ordning med COARM-møder opretholdes, og at møderne gøres mere repræsentative og regelmæssige; glæder sig over de bestræbelser, som den nederlandske regering har udfoldet for at indføre kandidatlandene og andre interesserede stater i den praktiske anvendelse af adfærdskodeksen;
25. gentager sit krav om retligt bindende regler og fuldstændig harmonisering af medlemsstaternes politik for kontrol med våbeneksport som et mål på kort sigt, og opfordrer medlemsstaterne til at gøre fremskridt i denne retning, så der træffes sanktioner ved enhver krænkelse foretaget af virksomheder registreret i EU, som overtræder en våbenembargo indført af FN, EU, OSCE eller en medlemsstat;

26. anbefaler, at der i mellemtiden tages følgende skridt:

- a) fuldstændig forudgående konsultation mellem medlemsstaterne i forbindelse med overførsler til krisefølsomme områder samt opstilling af en EU-tjekliste over tidlige alarmeringsindikatorer for at vise, at der næres alvorlig bekymring med hensyn til en bestemt slutbruger, hvilket kan få betydning for godkendelsen af våbeneksporter
- b) fuldstændig multilateral konsultation i forbindelse med afgørelser om som et første skridt at udstede eller afslå tilladelser sammen med et tilsagn fra medlemsstaterne om at give alle øvrige medlemsstater meddelelse om indholdet og resultatet af de konsultationer, som de deltager i, navnlig i forbindelse med "undercuts"
- c) gennemførelse i national lovgivning af alle adfærdskodeksens principper, kriterier og operative bestemmelser under forudsætning af, at dette ikke berører medlemsstaternes ret til at føre en mere restriktiv national politik
- d) henvisning i forbindelse med alle fremtidige EU-embargoer til de kategorier af udstyr på EU's fælles liste over militært udstyr eller i bilagene til forordningen om dobbelt anvendelse, som embargoen skal omfatte;

27. opfordrer med hensyn til gennemførelsen af et fælles europæisk våbenmarked til en gradvis fjernelse af kontrollen med våbenbevægelser inden for Den Europæiske Union i forbindelse med en fælles EU-politik for kontrol med våbeneksport, f.eks. igennem en aftale om et forbud mod "undercutting" i forbindelse med EU-adfærdskodeksen;

28. støtter kraftigt forslaget om en rådsforordning om handel med et forbud mod eksport af alt udstyr, der kan anvendes til eksekvering af dødsstraf, tortur eller enhver anden form for nedværdigende eller umenneskelig behandling samt bestemte våben som f.eks. personelminer, og som indfører streng kontrol med alle former for udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse;

29. opfordrer til, at der ved eksportkontrol i forbindelse med tredjelande rettes særlig opmærksomhed mod produkter, der kan anvendes til såvel civile som militære formål, f.eks. overvågningsteknologi, samt mod reservedele og udstyr, der kan anvendes til elektronisk krigsførelse og ikke-dødbringende krænkelser af menneskerettighederne;

30. deler COARM's bekymring i spørgsmålet om, hvorvidt det er ønskeligt at tillade eksport af produkter, der er omfattet af bestemmelserne, til humanitære formål, hvor der ellers ville blive givet afslag; accepterer, at bestemte typer af produkter, der er omfattet af bestemmelserne, i konfliktområder kan bidrage til at forbedre civilbefolkningens sikkerhed og velfærd, men understreger, at dette skal undersøges meget nøje i hvert enkelt tilfælde, og at medlemsstaterne i denne forbindelse skal have tilstrækkelige garantier mod misbrug;

31. opfordrer medlemsstaterne til at anerkende, at adfærdskodeksen også finder anvendelse på tilladelser i forbindelse med elementer, der i importlandet er beregnet til at blive indsat i delkomponenter af eller i færdige våbensystemer med henblik på efterfølgende eksport til et tredjeland;

32. opfordrer medlemsstaterne til at indføre en lovgivning, hvor der kræves tilladelse til produktion af våben eller våbenkomponenter med EU-licens i tredjelande;
33. opfordrer medlemsstaterne til at anerkende, at adfærdskodeksen også finder anvendelse på alle overførsler fra regering til regering, navnlig overførsel af overskydende våben; gentager, at eksport eller overførsel af overskydende våben til lande, hvor de vil blive anvendt til krænkelser af menneskerettighederne, overtrædelse af internationale humanitære bestemmelser eller andre brud på international ret, strider mod adfærdskodeksen;
34. opfordrer medlemsstaterne til at anerkende, at adfærdskodeksen også finder anvendelse på overførsel af personale, ekspertise og træning på det militære, sikkerhedsmæssige og politimæssige område samt private militær- og sikkerhedstjenester;
35. opfordrer medlemsstaterne til at enes om at udarbejde en liste over lande, som er involveret i væbnede konflikter, og til hvilke eksport af våben principielt bør forbydes, på grundlag af rapporter og anbefalinger fra FN's Sikkerhedsråds ordninger for kontrol med våbenembargoer;
36. understreger behovet for forskning med henblik på at sikre juridisk tilsyn og kontrol med den elektroniske overførsel af viden, software og teknologi, som kan kombineres med de produkter, der forekommer på EU's liste over produkter, som kræver en eksporttilladelse;
37. opfordrer de våbeneksporterende lande, som ikke er medlemmer af EU, til at tilslutte sig principperne og kriterierne i adfærdskodeksen, så kodeksen kan blive et reelt bidrag til kontrol med våbeneksport, konfliktforebyggelse og fremme af freden i verden;
38. mener, at en effektiv global våbeneksportkontrol kun kan opnås gennem en international ordning for kontrol med våbenhandel, og opfordrer derfor medlemsstaterne til at fremme strenge internationale bestemmelser om våbeneksport med henblik på FN's evalueringskonference om håndskydevåben i 2006 og til at arbejde hen imod en retligt bindende international aftale om våbenhandel, omfattende foranstaltninger til omstilling og omstrukturering af virksomheder, der producerer militært udstyr;
39. opfordrer Rådet og medlemsstaterne til konsekvent at overvåge, at bestemmelserne i slutbrugerattesterne overholdes, især angivelsen af det endelige bestemmelsesland, forbuddet mod reeksport og tilsagn om, at produkterne ikke vil blive anvendt til andre formål end de angivne;
40. opfordrer til, at der i EU indføres en særlig afgift på våbenhandel, og at EU udfolder aktive diplomatiske bestræbelser for global opkrævelse af en sådan afgift som foreslået af FN's Generalforsamling og af præsidenterne i Brasilien, Chile og Frankrig samt af den spanske regeringschef; opfordrer til, at provenuet fra denne afgift indbetales i fonde til fordel for ofre for væbnede konflikter i særdeleshed og fattigdomsbekæmpelse i almindelighed;
41. opfordrer medlemsstaternes regeringer til at foretage en gennemgribende revision af adfærdskodeksen under hensyntagen til ovenstående krav og anbefalinger samt til at høre de relevante parter som f.eks. parlamenter og ikke-statslige organisationer;

42. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til parlamenterne og regeringerne i medlemsstaterne og i de tredjelande, som har indvilget i at overholde principperne i adfærdskodeksen.

BEGRUNDELSE

I. Indledning

Med EU's adfærdskodeks for våbeneksport, som blev vedtaget den 8. juni 1998, fastlagdes der mindstestandarder for medlemsstaternes udstedelse af eksporttilladelser for konventionelle våben. Kodeksen består af otte grundlæggende kriterier og tolv operative bestemmelser. Den er den hidtil mest omfattende ordning for kontrol med den internationale våbeneksport.

Rådet og især dettes COARM-Gruppe samt medlemsstaterne bestræber sig til stadighed på at finde veje til at styrke gennemsigtighed, dialog og konvergens i forbindelse med eksportkontrollen af konventionelle våben. De vigtigste fremskridt, der er omtalt i den femte årsberetning og det ledsagende kompendium, er en brugervejledning til adfærdskodeksen, indførelsen af en central database for meddelelser om afslag, den fælles holdning om kontrol med våbenmæglervirksomhed, en revideret liste over militært udstyr og ønsket om tage adfærdskodeksen op til vurdering i 2004.

I lighed med de foregående år hilser Europa-Parlamentet forbedringerne af kodeksen velkommen. Parlamentet er dog bekymret over, at henstillingerne i kodeksen stadig ikke er blevet gennemført. Især er dets opfordring til, at kodeksen skal være retligt bindende, stadig relevant. Desuden blev det i den årlige betænkning om menneskerettigheder den 22. april 2004 fastslået, at "EU's menneskerettighedspolitikker (...) er blevet undermineret (...) af medlemsstater, der konsekvent overtræder bestemmelserne om en restriktiv gennemførelse af EU's adfærdskodeks om våbeneksport"¹.

I den europæiske sikkerhedsstrategi fra december 2003 identificeres regional ustabilitet, svigtende stater, organiseret forbrydelse og international terrorisme som de største trusler for EU. Selv om det ikke specifikt fastslås i strategipapiret, kan en ukontrolleret våbeneksport til aftagere uden for EU i vidt omfang øge disse trusler. Det er i denne forbindelse nødvendigt at tage højde for, at 80% af EU's våbeneksport går til ikke-europæiske lande². Desuden har udvidelsen bevirket en forøgelse af EU' andel af den internationale våbenhandel i almindelighed og produktionen af håndvåben og lette våben i særdeleshed. Derfor er det meget vigtigt med en fælles politik for våbeneksport.

Harmoniseringen af EU's politik for våbeneksport i forholdet til tredjelande vil også føre til en styrkelse af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), som den hører under. Dette er af særlig relevans i forbindelse med udvidelsen den 1. maj 2004, hvor ti nye medlemsstater tiltrådte EU.

II. Evaluering af det femte år af kodeksens gennemførelse

1. Harmoniseringen af de nationale rapporter

De nationale rapporter fra medlemsstaterne danner grundlag for årsberetningen. Der er dog kun gjort få fremskridt med harmoniseringen af disse rapporter siden offentliggørelsen af den

¹ P5_TA(2004)0376, pkt 30.

² SIPRI's årbog 2004, s. 458.

fjerde årsberetning. Selv om samtlige medlemsstater skulle indlevere oplysninger for hvert modtagerland om antallet af udstedte tilladelser, om værdien af våbeneksporten i euro (hvis de foreligger), om antallet af afslag på tilladelser og om kriterierne for afslagene, understreges det i SIPRI's årbog for 2004, at nogle regeringer fortsat er uvillige til eller ude af stand til at indsende de nødvendige data. Det fremgår af tabel A, at Danmark, Frankrig, Tyskland, Grækenland og Irland ikke indsender oplysninger om værdien af våbeneksporten, mens Nederlandene og Portugal ikke indsender oplysninger om værdien af de udstedte tilladelser. Dette er helt klart en hindring for fuldstændig gennemsuelighed og parlamentarisk kontrol med EU's våbeneksport. Et andet problem er den manglende kompatibilitet mellem tallene fra de enkelte medlemsstater. Således fremsender Østrig kun data om "krigsmateriel", men ikke om "ikke-krigsmateriel"¹. Opdelingen af afslag efter geografisk område i de nationale rapporter fra Italien, Portugal, Spanien, Sverige og Det Forenede kongerige må hilses velkommen. Der gøres dog i SIPRI-årbogen korrekt opmærksom på, at værdien af de indsendte data er problematisk, idet antallet af afslag pr. region ikke svarer til det samlede antal afslag². Næst efter samhandelen i Fællesskabe vedrører det største antal eksporttilladelser fortsat Balkanlandene, Rusland, Ukraine og Kaukasusområdet. Det samlede antal iværksatte konsultationer (68) og modtagne konsultationer (48) forekommer beskedent i forhold til de 411 afslag og de over 36000 udstedte tilladelser. Desuden faldt antallet af afslag med 54, mens antallet af udstedte tilladelser steg med over 11000.

2. Slutbrugerattester

Den eneste væsentlige udvikling er, at "angivelse af udstyrets endelige anvendelsesformål" nu er medtaget i mindstekravene til oplysninger i slutbrugerattesten. Dog er de mere vidtrækkende henstillinger i Europa-Parlamentets forrige årlige betænkning ikke blevet ført ud i livet. Indførelsen af en bekræftelse for overdragelsen og et system til efterfølgende kontrol og overvågning af eksporten for al eksport i henhold til adfærdskodeksen med mulighed for pålæggelse af sanktioner er fortsat af stor betydning for, at der kan føres effektiv kontrol med det endelige anvendelsesformål af andet militært eller sikkerhedsmæssigt udstyr og med udstyr, der er fremstillet på licens i udlandet. Eftersom en sådan kontrolordning kan overstige mindre landes og nogle af de nye medlemsstaters kapacitet, bør medlemsstaterne igen alvorligt overveje muligheden for at indføre et fælles EU-kontrolsystem. Også et europæisk agentur for våbeneksport kunne være et passende modstykke til det planlagte agentur for forsvarsmateriel.

3. Våbenmæglervirksomhed

Den fælles holdning om våbenmæglervirksomhed, som Rådet vedtog i juni 2003, er en betydelig landvinding. Den indbefatter en definition af våbenmæglervirksomhed, pligten til at indhente en licens eller skriftlig tilladelse til våbenmæglervirksomhed fra de kompetente myndigheder, udveksling af oplysninger om våbenmæglervirksomhed og fastsættelse af passende sanktioner. For at gøre den fælles holdning mere effektiv bør en tilladelse til at optræde som våbenmægler og en registrering som sådan være obligatorisk. Endvidere bør bestemmelserne i den fælles holdning også finde anvendelse for EU-borgere og -virksomheder uden for EU's område, som det er tilfældet i den amerikanske lovgivning. Her

¹ SIPRI's årbog 2004, s. 471-472.

² SIPRI's årbog 2004, s. 471.

kan den indsats, som er gjort af Østrig, Belgien, Finland, Frankrig, Tyskland, Nederlandene og Sverige, tjene som eksempler på god praksis. Medlemsstaterne har ikke medtaget transport og finansiering af våben i deres lovgivning om våbenmæglervirksomhed, hvad der i flere tilfælde har været til hinder for, at våbeneksport til modtagere er blevet stoppet i tilfælde, hvor kriterierne i kodeksen tydeligvis ikke blev overholdt. Hvad der er endnu mere bekymrende er, at den fælles holdning ikke indeholder et udtrykkeligt forbud mod udstyr, der kan anvendes til dødsstraf, tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling.

4. Systemet til formidling af oplysninger om afslag

Med brugervejledningen til EU-adfærdskodeksen for våbeneksport er der sket en væsentlig forbedring af ordningen for meddelelser om afslag, idet den rummer en fortolkning af og skaber klarhed om adfærdskodeksens operative bestemmelser. Det er derfor mindre sandsynligt, at der i medlemsstaterne opstår forskellige fortolkninger af bestemmelserne, ligesom huller er blevet lukket. De fire hovedafsnit i brugervejledningen er definitionen af et afslag, meddelelsesproceduren og de oplysninger, den skal indeholde, tilbagekaldelse af en meddelelse om afslag samt konsultationsprocedurer. Det er desuden blevet besluttet at etablere en central database for meddelelser om afslag i Rådets sekretariat i Bruxelles. Denne udgør en uvurderlig kilde til oplysninger for medlemsstaterne og er et første skridt hen imod en mere koordineret EU-politik for våbeneksport. Det næste skridt bør være automatisk udveksling af indholdet og resultaterne til samtlige medlemsstater.

5. Dialog med kandidatlandene og tredjelande

Selv om ti nye medlemsstater blev medlemmer af Den Europæiske Union den 1. maj 2004 og dermed fuldt ud blev inddraget i ordningen med adfærdskodeksen, må dialogen mellem EU og de tilbageværende medlemsstater - Bulgarien, Rumænien og Tyrkiet - fortsættes. Dette kunne f.eks. ske i form af uformelle COARM-møder mellem de gamle og de nye medlemsstater, således som Polens og Sveriges regeringer er begyndt på. Meddelelser om afslag bør fremsendes til disse lande, og EU bør udveksle nationale rapporter om våbeneksport med dem. Kandidatlandene bør indføre national lovgivning med henblik på en korrekt gennemførelse af kodeksen. Også i de associerede lande og i de nye nabolande som f.eks. Ukraine, Belarus eller Serbien og Montenegro bør anvendelsen af adfærdskodeksen fremmes. Beklageligvis indeholder den femte årsberetning ingen konkrete forbedringer på dette felt. Da nogle lande i Central- og Østeuropa tidligere var vigtige udgangspunkter eller transitruiter for våbenhandelen, ligesom de har en betydelig kapacitet for fremstilling af både lette og våben, skal der ydes en betydelig støtte til de lande i og uden for EU, som ikke har midlerne til fuldt ud at gennemføre adfærdskodeksen og tilpasse deres praksis til de normer, der er blevet indført mellem de gamle medlemsstater. Medlemsstaterne kunne f.eks. følge eksemplet fra den nederlandske regering, som har givet kandidatlandene og andre interesserede lande en indføring i den praktiske gennemførelse af adfærdskodeksen.

6. Fælles EU-liste over militært udstyr

Den første opdatering af EU's fælles liste over militære udstyr siden 2000 og offentliggørelsen heraf i Den Europæiske Unions Tidende er et vigtigt bidrag til harmoniseringen og styrkelsen af adfærdskodeksen. Den vil bygge på nummereringssystemet i Wassenaar-arrangementets liste over ammunition. Desværre omfatter den ikke visse produkter med dobbelt anvendelse, der kan anvendes ved krænkelse af menneskerettighederne, samt bestemte dele af

våbensystemerne.

7. Gennemførelse af adfærdskodeksens kriterium 8

Kriterium 8 er det såkaldte kriterium for bæredygtig udvikling, og heri fastsættes våbeneksportens forenelighed med modtagerlandets tekniske og økonomiske formåen. Da dette kriterium er af særlig betydning i forbindelse med kriseforebyggelse og bæredygtig udvikling i socialt mindre udviklede lande, må den undersøgelse, der er blevet iværksat med henblik på at udforme retningslinjer for dets anvendelse, hilses velkommen. Sigtet hermed skulle være at hindre en for omfattende våbenimport i at skade et lands sociale og økonomiske udvikling.

8. Prioriterede retningslinjer for den nærmeste fremtid

Der er i den femte årsberetning fastlagt i alt ni prioriterede retningslinjer, og her er nr. 7 ("Der skal udvikles en dialog med Europa-Parlamentet") og nr. 9 ("Adfærdskodeksen skal tages op til vurdering") af særlig relevans for Europa-Parlamentet. En udvidet dialog med Parlamentet vil udgøre et væsentligt skridt hen i mod en bedre parlamentarisk kontrol med EU's våbeneksport og vil styrke adfærdskodeksens demokratiske legitimitet. Vurderingen af kodeksen kan føre til entydige forbedringer, hvis der tages hensyn til henstillingerne i Europa-Parlamentets beslutning, forudsat den gennemføres bredt og åbent med inddragelse af såvel parlamenterne og ikke-statslige organisationer. Dog vidner de prioriterede retningslinjers vage formulering om, at medlemsstaterne ikke føler sig helt bundet af dem.

III. Henstillinger om en strengere kontrol med våbeneksport, retligt bindende bestemmelser og større gennemsigtighed

I en nylig udkommet rapport fra Amnesty International om EU's våbeneksport¹ er der foretaget en undersøgelse af et stort antal tilfælde, hvor huller, undergravning eller utilstrækkelig klarhed og uklare definitioner har bevirket, at våben, komponenter, licenser til våbenproduktion i udlandet, private militær- og sikkerhedstjenester, militært personale, ekspertise, træning og udstyr, der kan anvendes til dødsstraf, tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling, eksporteres fra EU til regioner i verden, hvor det er ubetvivleligt, at EU's standarder for demokrati, menneskerettigheder og bæredygtig udvikling tydeligvis ikke overholdes. En konsekvent ordning for våbenkontrol på europæisk og internationalt niveau er meget vigtig, især i betragtning af de generelle principper, som ligger til grund for EU's politik udadtil, som menneskerettigheder, konfliktforebyggelse og bæredygtig udvikling. Der er derfor et påtrængende behov for supplerende foranstaltninger, retligt bindende regler og en større gennemsigtighed.

1. Strengere kontrol

Rådet bør i første række gennemføre Europa-Parlamentets forslag om en rådsforordning om handel, der forbyder eksport af alt udstyr, der kan anvendes til tortur, og som indfører streng kontrol med alt udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse. Medlemsstaterne bør endvidere blive enige om en fælles liste over lande, som deltager i væbnede konflikter, og hvortil våbeneksport principielt skal være forbudt ("eventuelt forbud"). Det er også

¹ Amnesty International: *Undermining Global Security: The European Unions's Arms Exports*, 2004.

nødvendigt at sætte den fysiske kontrol af våbentransporter på de lokaliteter, hvor hhv. import, transit og eksport finder sted, i system. Endelig skal medlemsstaterne fortolke adfærdskodeksen så strengt som muligt. De skal navnlig anerkende, at kodeksen skal finde anvendelse i følgende tilfælde:

- produkter, der kan anvendes til såvel civile som militære formål, som f.eks. overvågningsteknologi, samt reservedele og udstyr, der kan anvendes til elektronisk krigsførelse og ikke-dødbringende krænkelse af menneskerettighederne
- elementer, der i importlandet er beregnet til at blive indsat i delkomponenter af eller i færdige våbensystemer
- produktion i tredjelande af våben eller våbenkomponenter med EU-licens
- alle overførsler fra regering til regering, navnlig overførsel af overskydende våben
- overførsel af personale, ekspertise og træning på det militære, sikkerhedsmæssige og politimæssige område samt private militær- og sikkerhedstjenester.

2. Retligt bindende regler

Parlamentet har gentaget sit krav om, at kodeksen bliver retligt bindende, og at EU-medlemsstaternes politik for eksport af våben harmoniseres fuldstændigt. Parlamentet hilser det derfor velkomment, at adfærdskodeksen vil kunne ændres til en fælles holdning. Det er dog muligt at gennemføre yderligere væsentlige forbedringer og individuelle fremskridt, som EP allerede har skitseret i sin seneste betænkning:

- a) Medlemsstaterne bør i højere grad konsultere hinanden, inden der træffes afgørelse om afslag på overførsler til krisefølsomme områder. Et snævrere samarbejde mellem COARM-Gruppen og Rådets forskellige regionale arbejdsgrupper kunne også bidrage hertil.
- b) Mens udveksling af information hidtil udelukkende har fundet sted på multilateralt grundlag reguleret af det til enhver tid siddende formandskab, ville en mere multilateral tilgang ved afgørelser om at udstede eller afslå tilladelser udgøre et vigtigt skridt i retning af en harmonisering.
- c) Som et yderligere midlertidigt skridt med henblik på at gøre adfærdskodeksen retligt bindende henstiller Europa-Parlamentet til samtlige medlemsstater, at den gennemføres i national lovgivning.

3. Større gennemsigtighed

Optagelsen af to nye lande har bevirket, at harmoniseringen af de fremtidige nationale årsberetninger presserende. Samtidig er der en mulighed for at gennemføre en kvalitativ forbedring af de statistiske oplysninger i årsberetningen.

Medlemsstaterne skal ikke blot give fuldstændige oplysninger i medfør af de kriterier, der er enighed om, men også om følgende punkter:

- type af våben (f.eks. helikopter eller maskingevær), type af våbenkomponenter og type af produkter, der kan anvendes til såvel civile som militære formål (f.eks. overvågnings- eller efterretningsteknologi) efter bestemmelsessted
- mængden (f.eks. antallet af leverede rifler) efter bestemmelsessted
- overførsel af personale, ekspertise og træning på det militære, sikkerhedsmæssige og politimæssige
- detaljerede oplysninger om slutbrugere og bestemmelsessted
- uformelle afslag på våbeneksport før indgivelse af officielle ansøgninger om tilladelse

Årsberetningerne kunne blive mere gennemsigtige og udgøre meget værdifulde instrumenter for parlamentarisk og dermed også for demokratisk kontrol, hvis de indeholdt harmoniserede oplysninger af denne type.

4. Håndtering af våbenmæglervirksomhed

Mange EU-lande har stadig ikke nogen national lovgivning om våbenmæglervirksomhed, og selv i lande, hvor der findes en sådan, er der ikke altid tale om en kriminalisering af overtrædelser af våbenembargoer foretaget af nationale eller registrerede enkeltpersoner og organer, når disse finder sted i udlandet. Det medfører, at en skrupelløs våbenmægler med statsborgerskab eller bopæl i et EU-land blot skal forlade EU for at gennemføre en våbenhandel, der f.eks. er i strid med en FN-våbenembargo, for at undgå risikoen for at blive ramt af retlige sanktioner, når han vender tilbage til EU. Dette spørgsmål må håndteres på en mere seriøs måde.

IV. Konklusion

EU's adfærdskodeks er blevet kraftigt videreudviklet siden vedtagelsen i 1989, og mange nye bestemmelser og afklaringer er blevet gennemført i den ene eller anden form, om end kodeksen i sig selv ikke er blevet ændret. Revisionen af kodeksen i 2004 er en udmærket lejlighed til at gøre fremskridt og gennemføre de yderligere foranstaltninger, som foreslået af Europa-Parlamentet. Dertil kommer, at EU og dens medlemsstater må anerkende de globale dimensioner af problemet med ulovlig våbeneksport, og at de derfor må samarbejde med partnerlandene og først og fremmest med USA om indførelse af en bindende aftale om international våbenhandel. På kort sigt og med henblik på FN's evalueringskonference i 2006 bør de i det mindste fremme strenge internationale standarder om våbeneksport. Dette vil begrænse den regionale ustabilitet, den organiserede kriminalitet, den internationale terrorisme og krænkelserne af menneskerettighederne i helle verden samt gøre Europa til "et mere sikkert sted i en bedre verden".

11.10.2004

UDTALELSE FRA UDVALGET OM INTERNATIONAL HANDEL

til Udenrigsudvalget

om Rådets femte årsberetning i henhold til punkt 8 i de operative bestemmelser i EU-
adfærdskodeksen for våbeneksport
(2004/2103(INI))

Rådgivende ordfører: Jacky Henin

FORSLAG

Udvalget om International Handel opfordrer Udenrigsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at indarbejde følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. mener, at våbenkontrol er væsentlig for at kunne føre en sammenhængende politik, der opfylder EU's målsætninger om fred, udvikling samt respekt for menneskerettighederne og demokratiet;
2. konstaterer, at der er sket et vist fremskridt med hensyn til gennemførelsen af EU-
adfærdskodeksen for våbeneksport, men beklager ikke desto mindre, at der i stort
omfang leveres europæiske våben under overtrædelse af kodeksen; ønsker, at der
vedtages et europæisk instrument, der gør denne adfærdskodeks juridisk bindende;
3. konstaterer, at udgifterne til våben i EU er faldet svagt gennem de senere år, men er
bekymret over, at dette fald mere end opvejes gennem eksport af EU-fremstillede
våben til tredjelande; mener, at EU og medlemsstaterne ikke alene burde gennemføre
adfærdskodeksen, men også bidrage til at begrænse militariseringen og
oprustningsniveauet i verden;
4. støtter Parlamentets tidligere krav om juridisk bindende bestemmelser og fuldstændig
harmonisering af medlemsstaternes våbeneksportpolitik på mellemlang sigt og
opfordrer medlemsstaterne til at gøre fremskridt i denne henseende;
5. mener, at de våbenproducerende virksomheder bør tilskyndes til at sprede og omlægge

deres produktion til andre produkter;

6. mener, at EU bør fortsætte med at tilskynde andre lande, navnlig USA, Rusland, Ukraine og Kina, til at tiltræde adfærdskodeksen for våbeneksport og begrænse udgifterne til oprustning og våbeneksport;
7. understreger betydningen af forskning med henblik på at sikre juridisk overvågning og kontrol med elektronisk overførsel af fagkundskab, software og teknologi, der direkte kan sættes i forbindelse med varer, der figurerer på Fællesskabslisten over varer, for hvilke der kræves eksporttilladelse;
8. mener, at det med henblik på at bekæmpe ulovlig våbenhandel og forhindre, at våbnene falder i hænderne på uhensigtsmæssige slutbrugere, er vigtigt at styrke kontrollen med skibslaster, slutbrugere af våben, anden militær- og sikkerhedsudrustning, licensproduktion samt mæglervirksomhed; slår for så vidt angår slutbrugere til lyd for, at der optages en ikke-misbrugs-klausul i slutbrugercertifikaterne med en erklæring om, at materialet ikke vil blive brugt til forbudte formål;
9. støtter kravet til medlemsstaterne om endnu en gang at undersøge muligheden af at oprette et fællesskabsovervågningssystem i EU; henstiller endvidere, at man overvejer modellen med et europæisk våbeneksportkontrolagentur;
10. kræver, at medlemsstaterne iværksætter strafferetlige sanktioner mod overtrædelser, hvor de end finder sted, og som er begået af europæiske mæglere eller EU-registrerede mæglere eller virksomheder, af våbenembargoer vedtaget af FN, EU eller Konferencen om Sikkerhed og Samarbejde i Europa eller en af medlemsstaterne;
11. opfordrer til, at der i EU indføres en særlig afgift på våbenhandel, og at EU udfolder aktive diplomatiske bestræbelser med henblik på, at der på verdensplan opkræves en sådan afgift, som det foreslås af FN's Generalforsamling, Brasiliens, Chiles og Frankrigs præsidenter samt den spanske regeringschef, idet indtægterne fra denne afgift indbetales til fonde specielt for ofre for væbnede konflikter samt til fordel for fattigdomsbekæmpelse generelt;
12. opfordrer medlemsstaterne til at enes om en liste over lande, der er involveret i væbnede konflikter, hvortil våbeneksport i princippet burde være forbudt, idet man støtter sig til rapporter og henstillingerne fra FN's Sikkerhedsråd om kontrolmekanismer for våbenembargoer;
13. opfordrer medlemsstaterne til på samme måde, som det er blevet gjort for punkt 8, at indlede undersøgelser af, hvordan de resterende syv punkter bør gennemføres;
14. opfordrer til, at man rettidigt udvider databasen for meddelelser om afvisning i rådssekretariatet i Bruxelles for at optage information om høringer under adfærdskodeksen samt om slutbrugere, der er kendt eller mistænkt for at være involveret i videreeksport, spredning eller misbrug af våben eller andre varer, der er underlagt kontrol;

15. opfordrer medlemsstaterne til at ændre eksportkriterierne i adfærdskodeksen for at gøre dem klarere og mere forståelige samt sikre, at de fuldt ud afspejler staternes ansvar i henhold til de internationale bestemmelser.

PROCÉDURE

Titel	Rådets femte årsberetning i henhold til punkt 8 i de operative bestemmelser i EU-adfærdskodeksen for våbeneksport
Referencer	2004/2103(INI)
Korresponderende udvalg	AFET
Udvidet samarbejde	–
Rådgivende ordfører Dato for valg	Jacky Henin 14.9.2004
Behandling i udvalg	30.9.2004 11.10.2004
Dato for vedtagelse	11.10.2004
Resultat af den endelige afstemning	for: 22 imod: 0 hverken/eller: 0
Til stede ved den endelige afstemning	Enrique Barón Crespo, Daniel Caspary, Françoise Castex, Jean-Marie Cavada, Giulietto Chiesa, Christofer Fjellner, Béla Glattfelder, Jacky Henin, Erika Mann, Helmuth Markov, Javier Moreno Sánchez, Pasqualina Napoletano, Georgios Papastamkos, Peter Šťastný, Johan Van Hecke, Zbigniew Franciszek Zaleski
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Margrietus J. van den Berg, Reimer Böge, Danutė Budreikaitė, Harlem Désir, Maria Martens
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 178, stk. 2	Carl Schlyter

PROCEDURE

Titel	Rådets femte årsberetning i henhold til punkt 8 i de operative bestemmelser i EU-adfærdskodeksen for våbeneksport		
Procedurenummer	2004/2103(INI)		
Hjemmel i forretningsordenen	art. 45		
Korresponderende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet om tilladelse	AFET 14.10.2004		
Rådgivende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet	INTA 14.10.2004		
Ingen udtalelse Dato for afgørelse			
Udvidet samarbejde Dato for meddelelse på plenarmødet			
Beslutningsforslag, der indgår i betænkningen			
Ordfører(e) Dato for valg	Raül Romeva Rueda 13.9.2004		
Oprindelig(e) ordfører(e)			
Behandling i udvalg	1.9.2004	22.9.2004	11.10.2004
Dato for vedtagelse	12.10.2004		
Resultat af den endelige afstemning	for: 57 imod: 4 hverken/eller: 3		
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Elmar Brok, Toomas Hendrik Ilves, Geoffrey Van Orden, Vittorio Emanuele Agnoletto, Angelika Beer, Panagiotis Beglitis, Bastiaan Belder, Monika Beňová, André Brie, Simon Coveney, Ryszard Czarnecki, Massimo D'Alema, Véronique De Keyser, Giorgos Dimitrakopoulos, Anna Elzbieta Fotyga, Maciej Marian Giertych, Ana Maria R.M. Gomes, Klaus Hänsch, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Jelko Kacin, Georgios Karatzaferis, Ioannis Kasoulides, Helmut Kuhne, Joost Lagendijk, Vytautas Landsbergis, Armin Laschet, Edward H.C. McMillan-Scott, Francisco José Millán Mon, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols i Germà, Cem Özdemir, Alojz Peterle, Tobias Pflüger, João de Deus Pinheiro, Mirosław Mariusz Piotrowski, Paweł Bartłomiej Piskorski, Poul Nyrup Rasmussen, Raül Romeva Rueda, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, György Schöpflin, Marek Maciej Siwiec, István Szent-Iványi, Konrad Krzysztof Szymański, Charles Tannock, Jan Marinus Wiersma, Karl von Wogau, Francis Wurtz		
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Laima Liucija Andrikienė, Irena Belohorská, Árpád Duka-Zólyomi, Carlo Fatuzzo, Michael Gahler, Anneli Jäätteenmäki, Glenys Kinnock, Jaromír Kohlíček, Miguel Angel Martínez Martínez, Pasqualina Napoletano, Borut Pahor, Józef Pinior, Rihards Pīks, Luís Queiró, Mechtilid Rothe, Aloyzas Sakalas, Pierre Schapira, Inger Segelström, Jean Spautz, Marcello Vernola		
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 178, stk. 2			
Dato for indgivelse – A[6]	19.10.2004	A6-0022/2004	

Bemærkninger	...
---------------------	-----